

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון ק"ג
פרשת לך לך
ט' חשוון תשפ"ו

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח'ה	ב'ש
16:14	16:29	16:22	16:35
17:26	17:28	17:26	17:29
18:06	18:02	18:03	18:06

הזמנים לפי לוח צינעם לבניה

מאת מורינו
הרב שליט"א

הצדיקים אינם מתים לעולם

"ויאהל אברהם ויבא וישב באילני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח לה' (בראשית, י"ג, י"ח)"

והדיבורים וההנהגות שלו חיים וקיימים לנצח נצחים. בזה שרצו את גופו של משה – הם גשמו את עניינו, הפכו אותו לוגף בלבד. מסביר רבי נתן שהמרגלים, שטענו שהם רוצים להישאר עם משה, גילו בזה להיפך – שהם מחכים להסתלקותו.

הם רצו להיפטר מההנהגות הקשות של משה. משה היה עובד את ה' בכל הכוחות – קם חצות, מתפלל ותיקן, עושה התבודדות, לומד תורה יומם ולילה.

והם אמרו בליבם: "נישאר עם משה עוד עשר או עשרים שנה במדבר, ניפטר ממנו – ואז נוכל לקום ב-10, ב-12, נעשה חיים טובים... כבר נפלנו בפח של משה, מה נעשה?".

פנימיות טענתם – רצון להיפטר ממשה

הם ידעו שיהושע בן נון ימשיך את דרכו של משה, ולכן לא רצו בו. הם רצו את משה – רק כדי להישאר במדבר עד שימות מסביר רבי נתן שהמרגלים, שטענו שהם רוצים להישאר עם משה, גילו בזה להיפך – שהם מחכים להסתלקותו.

כלב בן יפונה – מבקש את האמת

אומר רבי נתן: מה עשה כלב בן יפונה? בתוך המחלוקת הזו הוא שתק. הוא לא ידע מי צודק – יהושע או המרגלים. המרגלים טוענים: "אנחנו רוצים שמשה יחיה ולא ניכנס לארץ", ואומרים על יהושע: "רוצח! הוא רוצה במות רבו!". אומר כלב ליהושע: "מה זה, יהושע? תראה מה אומרים עליך – עשרה אנשים צדיקים, זקנים, בעלי פאות עבות – כולם טוענים שאתה גורם למות משה! איך אינך ירא?".

אמר לו יהושע: "אני יודע שמשה נצח! משה לא תלוי בגוף. אני רואה את הגוף – אני רואה את הנשמה הנצחית שלו, הנמצאת בכל מקום. היא יכולה להתעבר בי, כך, באלדד בן כיסלון, בגדי בן סוסי – בכל מי שראוי. אם תהיה פטירה, מיד הנשמה של משה תתעבר במישהו אחר – כי משה חי וקיים!"

הצדיקים חיים וקיימים

וכלב, שלא ידע מי צודק, נסע לחברון – אל קברי האבות הקדושים. ושם, כאשר נשתטח על קברי האבות, התגלתה לו האמת.

מה ראה שם? הוא ראה שהאבות חיים וקיימים! אברהם חי, יצחק חי, יעקב חי! התגלתה לו האמת שיהושע צדק – הצדיק אינו נוף, אלא נשמה נצחית. 400 שנה אחרי פטירתם – האבות מדברים איתו:

אברהם אומר לו: "משה יחיה תמיד!", יצחק אומר לו: "משה יחיה תמיד!", יעקב אומר לו: "משה יחיה תמיד!".

אומר רבי נתן: זה מה שהתגלה לכלב בקברי האבות – שהצדיקים אינם נוף, אלא נשמות נצחיות, חיים לעד ולעולמי עולמים.

"וישב באילני ממרא אשר בחברון" – כל עם ישראל שמעו את הנבואה הנוראה של אלדד ומידד: "משה מת ויהושע מכניס". הנבואה התפשטה בכל המחנה, וכולם אמרו: "תדעו לכם שמשה הולך למות! ברגע שנגיע לגבול ארץ הקודש – ימות לנו משה, ויהושע יהיה המנהיג ויכניס את העם לארץ".

כל העם היו בבהלה ובחלחלה, ובכו: "אם נכנס לארץ – משה ימות!". טענת המרגלים הייתה שהם באמת דואגים למשה רבנו.

מסביר רבי נתן שהמחלוקת בין המרגלים ליהושע בן נון הייתה – שהמרגלים טענו: "אנחנו אוהבים ורוצים את משה רבנו, אנחנו לא נעזוב אותו! אנחנו בעד משה, רוצים שהוא יחיה ולא ימות. איננו רוצים להיכנס לארץ רק מסיבה אחת – כדי שמשה ימשיך לחיות וימשיך להנהיג אותנו. לא אכפת לנו שנישאר במדבר, העיקר שמשה יחיה".

משה רבנו – דבר נצחי

אומר האר"י הקדוש (שער הפסוקים, פרשת שלח לך) שזו הייתה המחלוקת הנוראה בין המרגלים ליהושע.

המרגלים אמרו ליהושע בן נון: "אתה הרי שמעת נבואה שמשה מת ויהושע מכניס, ולכן אתה רוצה להיכנס לארץ ישראל כדי שרבר ימות. אתה פשוט רוצח! אתה רוצה לרשת את רבך ולהיות המנהיג!".

ואילו יהושע טען: "משה חי! משה חי וקיים. לעולם אין דבר כזה 'משה מת'. משה לא יכול למות!". יהושע בן נון הסביר למרגלים שמשה רבנו הוא נצחי.

נשמות הצדיקים – לעולם חיים

העובד ה' הטהור והזך זוכה לעיבוד נשמות של צדיקים. הצדיקים הם לעולם חיים וקיימים – אין דבר כזה שמשה רבנו מת, אין דבר כזה שהאר"י, רשב"י או הבעל שם טוב מתו. הצדיקים לא מתים לעולם – משה רבנו חי וקיים!

הוא יורד ומתעבר בכל צדיקי הדורות. משה יכול להתעבר בכל אחד – וככל שאדם יותר זך וקדוש, כן הוא יכול יותר לזכות לגילוי של משה, שנשמת משה תתעבר בו.

המרגלים – ביזוי הצדיק מתוך אהבה מזויפת

המרגלים טענו: "אנחנו אוהבים את משה, לא נוותר עליו! יהושע רוצה להיות מנהיג – שייך בעצמו, שייקח את עם ישראל איתו. אנחנו לא נעזוב את משה לבד, אנחנו נאמנים לו".

ומה הייתה טענתם? מסביר רבי נתן: בזה שהם רצו את משה רבנו החי, את גופו, הם ביזו את משה רבנו הביזיון הכי גדול בעולם! לא רק שלא שמעו בקולו שנכנסו לארץ, אלא גם לא האמינו בנצחיותו – שמשה רבנו הוא נצחי,

שינוי אות שינוי עניין?

בעל קודא שקרא "אברם" במקום "אברהם" או להיפך, האם יצא?

הדין לדין שמוכשרים בקודא לאחר הדין, כמו שכתב המ"ב שם סק"ד, הוא הדין שיש להכשיר בקודא לאברהם אברם. וכן הורה הגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א. ואילו הגאון הגדול רבי נסים קרליץ זצ"ל הורה שיש לחשוש שלא יצא, דשמוא אברם-אברהם יש יותר שינוי משמעות מאשר בהרן-אורן. ולכן, אע"פ שהפ"ח דימה אותם - לחומרא, אין לנו לדמותם לקולא. ולכן, אע"פ שבאורן-הרן המ"ב מכריע לקולא, הכא יש לחשוש ולהחמיר ולהחזיר. והסכים עמו הגאון הגדול רבי חיים קניבסקי זצ"ל. וכן הורה הגאון רבי שלמה זלמן אולמן זצ"ל. והגאון רבי מנדל שפירא שליט"א הוסיף, ד"ל דהרן ואורן זה אותו שם, אלא שקראו שלא בדקדוק, אבל אברם ואברהם הם שני שמות שונים, והחלפה ביניהם

דינה כשינוי משמעות.

וכשנאמרתי הדברים לפני הגר"ש גרוס, טען שהדבר פשוט שמי שיכתוב בכתובה או בגט הרן במקום אורן - השטר פסול, ולא חשיב שם אחד, ואעפ"כ לענין קריאת התורה - יצא. וא"כ הוא הדין באברם ואברהם.

והגאונים רבי נפתלי נוסבילס והגר"מ גרוס שליט"א הורו, שמיכין שטבאר בגמ' בריס"א: שהקורא לאברהם אברם עובר בעשה - צריך להקפיד על כך, ואף אם בעלמא שינוי כזה אינו חשוב שינוי משמעות, אבל במקום שאסור לשנות מדינת דגמרא - בודאי יש להחזיר את הבעל קודא שקרא בטעות שלא כדיוקן.

ומסתבר דהוא הדין בגידון זידן, שקרא לאברם אברהם, שאע"פ שבכ"ה אינו עובר בעשה (שהרי האיסור הוא רק לקרוא לאברהם אברם), מכל מקום צריך להחזיר, מכיון שצריך להקפיד על שינוי זה.

שאלה: בפרשת לך לך ברוב הפרשה כתוב שמו של אברהם אבינו בלא ה"א - אברם, ורק לקראת סוף הפרשה משתנה שמו לאברהם. והנה ארע שבעל קודא טעה, ומתוך הדרגל קרא אברהם במקום שהיה עדיין צריך לקרוא אברם, ונתעוררה שאלה בין השומעים: האם צריך להחזירו על כך או לא?

תשובה: שורש הדין נמצא בתוספות בע"ז (כב: ד"ה רגלא) וז"ל: ובמדרש נמי משמע "ודגלו" לשון מעילתו, דקאמר: מנין לקרוא בתורה שקרא לאורן "הרן" שיוצא? פי' שאע"פ שלא יקרא האל"ף, שנאמר "ודגלו" עלי אברהם. ע"כ.

והבאור דבריהם בהרבה מפוסקי אשכנז - [המנהיג, ראב"ה, לקט יושר, האגוד]. ובסימן קמ"ב ס"א בשו"ע: "קרא וטעה אפילו

בדקדוק אות אחת - מחזירין אותו." והרמ"א כתב: "דוקא בשינוי שמשנתה על ידי זה הענין וכו'."

והמ"ב סק"ד הביא כדוגמה את דברי התוס' לגבי קרא לאורן הרן. וכתב הפרי חדש שהשו"ע חולק בזה על הרמ"א, ולדברי השול"ע אם קרא לאורן הרן או לאברהם אברם - מחזירין אותו.

ובאמת בשיד השיירים רבה שלפנינו לא מצאנו כדברי התוס', אלא ז"ל: אמר ר' יששכר: תינן שקורא למשה משה, לאחר אורן, לעפרן עפרן [ע"ש במפרשים מהו השיבוש שמשבשש התינוק בכל אחד מן השמות], אמר הקב"ה: "ולאגלוני עלי אברהם." ולפי"ז אין כאן מקור לקרוא בבית הכנסת להוציא את הרבים ידי חובתם שיעזא, ואולי זו היתה גידסתם של חכמי ספרד שלא העתיקו דברי התוס'.

הגאון רבי שמאי גרוס שליט"א הביא ראיה מדברי הפרי"ח, שהשווה את הקורא לאברהם אברם לקורא לאחר הדין, דהוא

מוהר"ת בדרך לארץ ישראל

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" (בראשית י"ג, א')

בחורף תקפ"ב, זמן קצר לפני שיצא מוהר"ת בדרך לארץ הקודש, שבת בעיד קרימנטשוק בבית ר' אייזיק - חתן רבנו - ואשתו הצדקת מרת שרקה. בבוקר שבת, לאחר התפילה, התאספו כמה אנשים בבית המארחים בתקווה לשמוע דברי תורה מפיו. אך רוחו של מוהר"ת לא הייתה עמו, ולא רצה לדבר בפני הציבור.

השמחה שפתחה את הלב

לפתע החל זקן אחד לרקוד, וזקן נוסף הצטרף אליו. מוהר"ת עודד את הנוכחים לשיר ולמחוא כפיים כדי להוסיף שמחה, עד שכולם נסחפו לריקוד והוא עצמו הצטרף אליהם. מתוך השמחה נפתח לבו ודיבר עמם בדברי תורה, והגיע לתורה של רבנו המדברת בשבח ארץ ישראל (ליקוטי מוהר"ן תנינא ט'). כשדיבר על קדושת הארץ, התרגש מאוד על שזכה לעסוק באותו נושא נשגב.

ק נסעים לארץ ישראל

לאחר שסיים, סיפר אחד החסידים מעשה שאירע עם רבנו: כשעמד לנסוע לארץ הקודש, בא אליו חסיד עשיר ומיוחס שביקש להצטרף לנסיעה. שאלו רבנו: "אם רצונך לנסוע - מדוע אינך הולך?" ענה האיש: "אם תקחו אותי - אסע". אמר לו רבנו בהתלהבות: "כך נוסעים לארץ ישראל! כשרוצים באמת, הולכים אפילו ברגל! הרי נאמר **לך לך מארצך וממולדתך אל הארץ** - צריך ללכת ממש ברגל כדי לזכות בקדושת הארץ!" דברי רבנו נאמרו בהתלהבות עצומה, והסיפור הזה, שנאמר בעתו, חיזק מאוד את לב מוהר"ת.

אות משמים

ימים אחדים אחר כך יצא מוהר"ת מקרימנטשוק, חצה את נהר הדנייפר ופנה לניקולייב. בשבת זכור שבת בכפר פטריקובקה, ולפורים הגיע לכפר חוודירובקה, שם שמע את המגילה ונכנס לסעודת פורים בבית ר' מרדכי ממידעיו. במהלך הסעודה, לאחר שאמרו "לחיים", בידרו ר' מרדכי: "שנוכה לשותות בארץ ישראל!"

מוהר"ת נדהם - הרי לא גילה לאיש כי הוא בדרך לארץ הקודש! כששאל לפרש הדבר, סיפר ר' מרדכי שאביו, ר' איצלי שוחט, גר בארץ ישראל וגם הוא מתאוה לעלות לשם. הדברים הפתיעו ושימחו את מוהר"ת, שראה בכך אות משמים, והוא גילה להם את כוונתו האמיתית. שמחה גדולה פרצה בבית, ולא ארכו הימים ומוהר"ת אכן זכה להגשים את משאלתו ולעלות לארץ האמונה.

חנוך לנער

לא רשות, חובה!

בתורה - זו רק אפשרות אחת, וקיימות גם ברירות אחרות. במצב זה הם מאבדים את החשק ואת הסבלנות הנדרשים ללימוד המצריך יגיעה ועמל.

לעומת זאת, לו ישיכלו ויבינו שהם חייבים ללמוד, חייבים לנצל את שנות הבחורות ולהקדישם לתורה - הרי שהם ימצאו את הכלים להתמודד עם חוסר החשק ויצליחו ללמוד גם כך.

סוד ההצלחה בלימוד: מבדיקה בשטח ניתן לראות שכל אותם בחורים שמסתובבים בתחושה של חוסר חשק, קיימת אצלם תכנית מנייה אלטרנטיבית לתעסוקה אחרת.

כשנראה להם שהחלטה נתונה לבחירתם - קצרה הדרך לתחושה של חוסר חשק ללימוד.

(הקצרה לשבת עש"ט)

עבור הצרכים החינוכיים. ברם, כדי להשיג מעדנים וחפצי מותרות - אדם יתאמץ וישקיע רק אם יש לו חשק וסריק, שכן אין זה בגדר חובה אלא נתון לבחירה.

בין תחנן לחשק: כך ניתן להבחין במתפללים ששומחים להיווכח בחתן או במוהל המשתתפים במניין שלהם, בידעם שלא יאמרו היום תחנן. יש גם מי שמשתדלים להתפלל דווקא במניין פטור שכזה, היות אף על פי שכל אמירתה של תפילת תחנן נמשכת דקות ספורות בלבד.

ייתכן שהיו מתפללים בהתלהבות ובחשק את כל התפילה, אולם בחלק שבו יש אפשרות אחרת - הם מאבדים את הסבלנות.

עמל התורה - חובה ולא רשות: כך הוא גם בעניין לימוד התורה. יש בחורים החשים שלשבת ולעמול

לימוד התורה - פסגת הפסגות: לימוד התורה הקדושה הוא פסגת הפסגות שלנו כיהודים. זוהי זכות עצומה לשבת בבית ר', אך בד בבד עם הזכות - זוהי גם חובה שמלווה בתביעה בלתי מתפשרת. הקב"ה מצפה מכל אחד שזכה באפשרות הנפלאה הזו לממש אותה, כדברי הגמרא: "על שלושה הקב"ה בוכה... ועל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק".

בין זכות לחובה: כשהאדם מכיר בחובתו - כל הגישה משתנה. את מה שחייבים, עושים - בלי קשר לחשק ולמצב רוח. לעומת זאת, דברים התלויים בבחירה מבצעים רק אם וכאשר יש חשק לכך. הכלל הזה תקף גם בעניינים גשמיים וגם ברוחניים. כל בעל משפחה עושה כל שניתן כדי להביא טרף לביתו ולהשיג קורת גג למשפחתו. דבר לא ידיתע ולא יניא אותו מהשתדלות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

איבדתי סכום כסף גדול שלא היה שייך לי. כל מי שמכיר אותי יודע שאני בדרך כלל טיפוס דייקן ומסודר מאוד - אני מהסוג שתמיד יודע בדיוק היכן כל דבר נמצא, ובדרך שוב לפני שאני יוצא מהבית. כזה דבר פשוט מעולם לא קרה לי.

אבל הפעם, איכשהו, הכסף נעלם. פשוט נעלם. מכיוון שאני גם בן אדם מוסרי, לקחתי את הסיפור הזה מאוד ללב - לא ידעתי את נפשי מרוב צער ולחץ.

כל הסיפור נמשך קרוב לשבוע, ומיום ליום רק הלך והסתבך יותר ויותר. חבר ששמע מה שעובר עליי, אמר לי על הסגולה לתת פדיון נפש למוסדות של הצדיק. אכן תרמתי למוסדות הקדושים, ופלא - מיד לאחר מכן נמצאה האבידה!

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'

זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייג: 037.148.148 שלוחה 2

הגאון רבי דב בעריש בחג"ד יעקב ויידינפֿעלד זצ"ל בעל 'דובב מישרים' | י' חשוון תשכ"ו

סרב בהיותו אבן להתעטר בכתר הרבנות מחמת שלא רצה להנות מכותרת של תורה, ולפרנסתו עסק במסחר. אחר כך, כשהודיע המצב הכספי בביתו, לא היתה לו ברירה וקבל את הרבנות בעיר טשעבין. אז גם פתח את הישיבה "כוכב מיעקב", על שם אביו.

בפרוס מלחמת העולם השנייה ברח ללוב ונר בבית האדמו"ר מהוסיאטין, שם הרביץ תורה לתלמידים.

בחדש סיון שנת ת"ש גרש לסיביר, ליער סבֿרֿדלובסק. ובפרוס הפסח תש"ו עלה לארץ הקדש. בירושלים נתמנה כר"מ ראשי בישיבת "חיי עולם", והקים מחדש את ישיבתו "כוכב מיעקב".

היה ידוע לגאון ענק ואדיר בתורה. בעקב נתפרסם שמו ברב אצילות, מדת החן והחסד שבו. ועל אף גדלותו היה יכול להלך כנגד רוחו של כל אדם ואדם, ולמצא שפה גם עם האנשים הפשוטים.

ח"י חל"ל

מחשבות ופרקים לקראת הופעתו לאור עולם של גיליון ה'מאה וחמישים'
מבית מוסדות ברסלב 'נחמת ציון-שובו בנים' - גיליון שכולו שבח והודיה
להשי"ת תקומה מופלאה והתפתחות אדירה בס"ד

'אין אנחנו מספיקים להודות' - ק"נ פעמים תודה ועוד היד נטויה בעזרת ה'

שליט"א. מאמר הדברי תורה השבועי הוא ליבו הפועם של העלון, שורש חיזוק וייסוד תנועתו.

בכל שבוע זוכים אנו לביאור מחיה ועמוק לפרשת השבוע או לאירועי הזמן, הארה והבנה במאמרי חז"ל ובתורתם של גדולי הדורות, ובייחוד בדבריהם הקדושים של רבינו הננמ"ח ז"ל ותלמידיו הגדולים.

אין צורך להכביר מילים - כשרק מהרהרים באלפי הלכות שהתחזקו, התעוררו והתחברו מחדש לתורה, יראה ועבודת ה' יתברך בזכות המדור - שבוע אחר שבוע, מתמלא הלב על גדותיו בשירה והודיה.

סיפור לפרשה

כך מעבירים אור, אמונת צדיקים ושמחה לדור הצעיר. כך מחנכים את הצאצאים בלב מלא חום, מתיקות והשראה. בלשון סיפורית ונעימה, מתפרסם מידי שבוע סיפור הקשור לפרשת השבוע, עם מסרים עמוקים שבכוחם לעורר נשמה, להנחיל

לרבינו ז"ל ולתלמידיו, למורנו הרב שליט"א ובנינו לבין עצמנו.

כעת, עם הופעתו לאור עולם של גיליון ה-150, חשים אנו זכות עצומה להעלות בפניהם את מסכת החזון והלב שמאחורי כל עמוד, וכל מדור ומדור. לשתף אתכם בתחושת השליחות והאהבה שהופכים את העלון הזה להרבה יותר ממילים על נייר. עד להיותו כפנס המאיר את דרך החיים של קהילתנו הק'.

צאו בעקבותינו למסע מרתק בין עלי הגיליון. יחד, נמשיך ללכת בדרך הזאת בברכה והצלחה, ונשאף להפצת המעיינות, עוד שנים רבות דשנים ורעננים לאור האילן הגדול ורב הפארות, עדי נוכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו, ולבניין בית המקדש ברחמים גדולים עלינו ועל כל עמו ישראל.

דברות קודש ממורנו הרב שליט"א

ראשית ביכורים של כל גיליון הנפתח בדבריו המאירים והמחזקים של מורנו הרב

בעת אשר הונחו אבני היסוד לגיליון 'נחמת ציון' - שובו בנים', לא שיער איש עד לאן תגיע שליחותו. עלון פשוט, שבועי, שנולד מתוך תשוקה ורצון לחזק את רוח הקהילה, לאחד את לבבות אנ"ש, ולהפיח נשמה חדשה של יראת שמים ואהבת תורה בכל פינה.

מאז ועד היום - למשך יותר מ-150 שבועות, מונח גיליון זה על שולחן השבת בכל בתי אנ"ש, משמש כשופר ועוגן יציב, מעין הדהוד חי ונושם של קהילתנו הקדושה ושל מוסדותינו הרוחניים. דרכו מועברים אורחות חיים ופרקי הדרכה בדרכי המאירה של מורנו הרב שליט"א, והוא אשר מחזק את בריחי הבית ומאחד את כלל אנ"ש באחדות ובמסירות.

בכל גיליון, בכל מדור, בכל מילה, טמונה רוח של שליחות. שליחות להאיר, לחזק, להנחיל ערכים, ולהוות מקור עוצמה ותמיכה לכולנו. כל שורה נכתבת מתוך תחושת אחריות עמוקה להמשיך ולהעמיק את הקשר בין כלל אנ"ש לתורה הקדושה,

להעברת שימות לתפילה חייגו כעת:

03.7.148.148

שלוחה 2

היכלות רחל אימנו
תפילת תשב"ר ביום ההילולא להצלחתך

דבריהם הם זכרונם. הצדיקים והחסידים, התמימים והישרים מהווים עבורנו מצפן. מורה דרך לדעת שאנו צועדים בדרך

בעלונים רבים קיים מדור 'חדשות הקהילה'. שונה הוא מדור 'מהנעשה והנשמע' של מוסדות 'נחמת ציון' שאינו מכוון ל'מה חדש', כי אם ל'מה יחודש' - להיכן ממשיכים! כי כך הם פני הדבר, מבט קדימה ובשורת התחדשות תמידית. לצערנו ולמגינת לבו של כל חסיד, יש והיו מניעות והתנגדויות. קהילתנו הק' ידעה טלטלות וסערות שאיימו להטביע את הספינה הקדושה - ברמה שמימות

בהודיה ובאהבת אחים
המערכת

שובו
 מן הגלות
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

בנים
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

עלם ליכות
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

ספרים
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

משה חורו
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

חורו
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

ש"ת
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

לחן עזרי
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

אמנו
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא
 חזקיהו הנביא

צול טוב לדוד נתן מנחם ה'יו לאדוסי בו הבדח נפחל הערין נ'יו עם בת הד'ר נתן משה ה'יו	צול טוב לדוד אברהם משה ה'יו לאדוסי בו הבדח נתן נ'יו עם בת הד'ר נתן בחבט ה'יו	צול טוב לדוד דוד מ' ה'יו לאדוסי בו הבדח נפחל הערין נ'יו עם בת הד'ר ארון סיני ה'יו	צול טוב לדוד נתן הד'ר יוסף תבי ה'יו לחלות רבן - ב'יתר עלית לדוד אברהם בדדח מ'כאל גול שלט'א לחלות רב'ת	צול טוב לדוד נתן הד'ר ארון מ'דלובין ה'יו תון הד'ר יעקב פ'של ה'יו לחלות רבן לדוד דוד מ'ושיפור ה'יו לחלות רבן - מגדל העמק	צול טוב לדוד'ר א פתס ביק שלט'א חבר העהלת מ'סדוה'ת הק' לחלות תבס כ' לשו ה'ר' נתן ביק ה'יו י'ד שח'ס לחות'ת ש'ים מ'סד'רס ח'וב מ'ת דק'ושה
--	---	--	--	--	--

תלמוד תורה וגיי בנים נחמתי ציון	ישיבה לצעירים חכמה ודעת	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבה מתחברים בעבודת השם	כולל אברכים העיר העתידה	כולל ברסלב להוראה ודינים	כולל אברכים צעירים שערי הוראה	התאחדות האברכים	גני בנות נחמי שפה ונחמי ציון	בית ספר באר מרים בית יעקב	סמינר מתחילים לילדים	חברת מחמדים לילדים	פעילויות עזרה וחסד הקהילה
---------------------------------------	-------------------------------	--------------------------	--------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	-------------------------------------	--------------------	------------------------------------	---------------------------------	----------------------------	--------------------------	---------------------------------